

Sygn. akt VII Kp 98/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Siedlcach VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Magdalena Banasiuk

Protokolant st.sekr. sąd.Ignacy Symanowicz

Przy udziale Prokuratora Patrycji Klimiuk

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2015 r. na posiedzeniu

w sprawie zażalenia (...) Sp. z o.o. na postanowienie Prokuratora Rejonowego w Siedlcach z dnia 25 lutego 2015 r. o zatwierdzeniu zatrzymania rzeczy

na podstawie art. 437 § 1 kpk, art. 329 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks

postanawia:

zażalenia nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 lutego 2015r. Prokurator Rejonowy w Siedlcach zatwierdził dokonane w dniu 19 lutego 2015r. w S., przy ulicy (...) w lokalu (...) zatrzymanie od S. C. automatu do gry (...) G. o numerze fabrycznym (...), środków pieniężnych w kwocie 5 zł stanowiących wygraną z automatu do gry (...), automatu do gry H. (...) o numerze fabrycznym (...) oraz umowy współpracy nr (...) z dnia 18.12.2014 r. zawartej pomiędzy (...) Sklep (...), a (...) Sp. z o.o z/s w G..

Na powyższe postanowienie zażalenie złożyła (...) Sp. z o.o. z/s w G., która orzeczeniu zarzuciła:

1. obrazę przepisów prawa procesowego, w postaci art. 217 § 1 k.p.k., art. 220 k.p.k. w zw. z art.113 § 1 kks, mających wpływ na treść zaskarżonego postanowienia, polegającą na zastosowaniu wskazanych regulacji wbrew istotnemu stanowi rzeczy niniejszej sprawy, gdy nie zachodziły przesłanki do ich zastosowania albowiem:

- okoliczności niniejsze sprawy nie pozwalają w jakikolwiek sposób stwierdzić, iż w dniu dokonania bezprawnego zatrzymania przedmiotowych urządzeń wraz z zawartością pieniężną przez funkcjonariuszy Urzędu Celnego w S. miał miejsc wypadek nie cierpiący zwłoki, natomiast wręcz przeciwnie wynika z nich, że funkcjonariusze celni mieli możliwość uprzedniego uzyskania postanowienia prokuratora przed przystąpieniem do jakichkolwiek czynności,

- zaskarżone postanowienie dotyczy bezprawnego zatrzymania i zabrania rzeczy, jakie nie mogą stanowić dowodów popełnienia czynu zabronionego z art.107 § 1 kks, polegającego na urządzaniu gier hazardowych wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych

2. obrazę przepisów postępowania art.227 kpk w zw. z art.23b ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, poprzez zatwierdzenie zatrzymania rzeczy, jakie nie zostało dokonane z zachowaniem umiaru oraz wyrządza niepotrzebne szkody i dolegliwości, gdy nie ma jakiegokolwiek potrzeby dokonywania zatrzymania, nadto bez polecenia prokuratora.

Kwestionując słuszność rozstrzygnięcia, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zastosowanie w trybie art.19 kpk sygnalizacji celem wyciągnięcia odpowiedzialności służbowej w stosunku do osób winnych naruszenia prawa.

Zastępca Prokuratora Rejonowego w Siedlcach, nie znajdując podstaw do uwzględnienia zażalenia wniósł o jego nieuwzględnienie i utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia.

Zażalenie nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, iż po kontroli pracowników Urzędu Celnego w S. dokonano zatrzymania urządzeń, które niewątpliwie służyły do gry. W ocenie Sądu, zważywszy na okoliczności kontroli oraz treść zeznań S. C., zasadnym było podjęcie decyzji o zatrzymaniu przedmiotów wymienionych w postanowieniu. Nie bez znaczenia było to, że w trakcie kontroli nie okazano koncesji na prowadzenie kasyna gry, ani też regulaminów dotyczących urządzania gier. Tak więc i zdaniem Sądu, twierdzenie skarżącego jakoby w tej sytuacji nie zachodził „wypadek niecierpiący zwłoki” nie znajduje uzasadnienia, zważywszy na treść art. 107 § 1 kks. W zaistniałej sytuacji, nieodzownym było zabezpieczenie w/w urządzeń dla potrzeb postępowania, bo ich pozostawienie pod opieką posiadacza nie gwarantowało nieingerencji w ich oprogramowanie, do czasu poddania badaniu przez biegłego.

Sąd Rejonowy w pełni zaakceptował stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w postanowieniu z dnia 28 listopada 2013r (sygn.. I KZP 15/13), w którym Sąd ten odniósł się do dyrektywy nr 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w kontekście stosowania przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009r o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201,poz.154). Z orzeczenia tego jasno wynikało, iż do czasu zainicjowania kontroli lub podjęcia przez Trybunał Konstytucyjny stosownego rozstrzygnięcia w kwestii ewentualnego naruszenia trybu ustawodawczego, brak jest podstaw do odmowy stosowania przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (analogicznie w postanowieniu z dnia 20.08.2014r sygn. akt. IV KK 69/14).

Tymczasem Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie, w dniu 11 marca 2015r. rozpatrując pytania prawne Naczelnego Sądu Administracyjnego i Sądu Rejonowego w Gdańsku, uznał nowelizację ustawy hazardowej za zgodną z Konstytucją.

Natomiast racje mają skarżący co do tego, że uzasadnienie zaskarżonego postanowienia sporządzone zostało w sposób ogólnikowy. Nie można jednak zgodzić się z twierdzeniem, że uniemożliwia to kontrolę merytoryczną orzeczenia, bowiem okoliczności faktyczne oraz podstawa prawna decyzji zostały wskazane a przez to i ocena zasadności jej wydania, w kontekście zebranych dotychczas dowodów jest możliwa.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji.